

ХРИСТО ФОТЕВ
НАИСТИНА ЛИ СИ ОТИВА
ЛЯТОТО...

chitanka.info

Наистина ли си отива лятото?
Наистина ли? Лятото ме гледаше.
С очите си отново ме целуваше.
А вятърът се блъскаше във роклята,
прегръщаше нозете ѝ, докосваше
по устните ѝ сянката на залеза
и цялата неспирно я люлееше —
завиждаха му може би ръцете ми...
Завинаги ли? Лятото ме гледаше.
Очите му отново обещаваха
завръщане, по-хубаво от първото —
ний, влюбените, вярваме на лятото.
Ний, влюбените, винаги потъваме
в очите му дълбоки —
в най-дълбокото,
където са зелените съзвездия
на сълзите... Ний вечно се усмихваме.
И устните ни вечно са уплашени.
И вечно, вечно, вечно искаме
да задържиме за минута лятото.
Наистина ли си отива лятото?
Наистина ли? Бързо се притискаме.
И махаме с ръцете си... И гларуса,
и вятъра, и залеза тържествено
ще съобщят на всеки, че за София
със влака в десет си замина лятото.

По дяволите! Всичко е известно.
Известно е. Но все пак оставете ме
да се удавя в погледа на лятото.
Да ме вълнува беглото докосване
на медните ѝ колене...
И в пръстите,
замрежили лицето ми изопнато,
да прозвучат тръстиките созополски.

*Какво, че е известно. Оставете ме
да ѝ говоря и да вярвам с някакво
забравено, детинско изумление,
че ме обича, че е много влюбена,
че винаги ще ме обича... Лятото
ми маха дълго със ръка...
Ах, лятото
не искаше да си отиде...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.